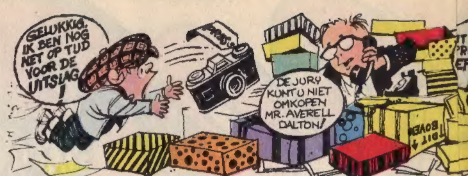
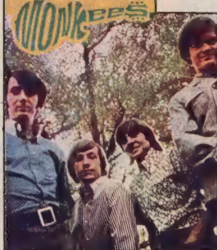

WEEKBLAD
Pep
Nr. 30
29 juli 1967
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
BALLONVAART
PAGINA 10 E.V.

OPpeppers

Uit de beschrijving van de Amerikaanse karabijn USM2: „Het uit elkaar halen van het wapen: de karabijn mag nooit uit elkaar gehaald worden. Het weer in elkaar zetten van het wapen: dit geschiedt precies in de omgekeerde volgorde als het uit elkaar halen."

In Miami werd een man gearresteerd nadat hij met een geruisloos geweer reeds veertien etalageruiten had vernield. Tijdens het verhoor bleek hij vertegenwoordiger bij een glashandel te zijn.

Op het mededelingenbord van een Londense kerk: „Let op uw handtassen. Niet alle bezoekers van de eredienst zijn al bekeerd."

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

PITTIGER BRIEVEN

Die PEPpost begint me stierlijk te vervelen! Is er niet iemand die wat zinnigs in PEP weet te vertellen, een mening, een idee, waarover we dan van gedachten kunnen wisselen? Misschien kunnen we in deze rubriek een discussie op touw zetten over interessantere dingen dan lange haren, beat of flopclubjes!

Joost Dekkers, Eindhoven

We voldoen graag aan je wens. Het wachten is nu op die pittige brieven.

RADIO

Wil PEP nu en dan eens wat over amateurradio schrijven? Wij hebben een club die over geheel Europa verspreide Nederlandse zenders ontvangt. Onze club heet OSNO, Ontvangst Station Noord Overijssel. Via deze brief hopen we reacties van nog andere radioclubs te ontvangen. Schrijf er eens over, PEP, het is een geweldige „sport"!

Rein B. Bouwer, Boomsluiter 5, Tuk post Steenwijk

FOUT

U hebt een storende fout gemaakt in PEP 20. Bij het (overigens zeer inte-

ressante) artikel over de Europa Cup staat onder een foto de naam van Eusebio, maar de betrokken speler is Torres, die eveneens voor Benfica speelt. Het zal wel een vergissing zijn, maar het stoort niettemin.

Jan Radstake, **Doetinchem**

Duizend excuses voor deze inderdaad storende fout. We beloven beterschap.

VIDOCQ

Athi moet weg! Het is erg lelijk getekend en waardeloos. En krijgt Vidocq eindelijk dat pseudo-gravinnetje te pakken? Laat het laatste deel van Vidocq gauw komen! Het is spannend en blitz!

Rob Voogel, **Amsterdam**

HIP

Alle brievenschrijvers hebben het steeds over HIP. Maar dat woord is al lang uit de mode. Wie bij de tijd is, spreekt van KNURFT, dat doen ze in Amerika ook. PEP is een knurft blad, het kan niet knurfter.

P. J. van den Hazel, **Amsterdam**

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

UITSLAG PEP'S GROTE TV-PRIJSVRAAG

Wat zegt LUCKY LUKE?

In PEP 12 was dit nog een vraag, nu is het een weet!

Nog duizenden andere kreten werden onze populaire held in de mond gelegd! Kreten waarmee méér te verdienen viel dan die enkele dollar die Lucky uit de lucht plukt!

LET OP! MISSCHIEN STAAT OOK JOUW NAAM BIJ DE HOOFDPRIJSWINNAARS:

ZEILKAMP

Tom de Jong, Henri Polakstr. 158, Dordrecht; Henk v. Oosterwijk, Euroweg 75, Leek; Flip ter Wolbeek, Arnhemseweg 300, Amersfoort; René Huijen, Albr. Engelmanstr. 22 A, R'dam; Harry Wiekema, Prov.weg 58, Doezum; Rob de Vos Burchart, Noorderweg 3, Soestdijk; Theo Coenen, Driehuizerweg 39, Nijmegen; Jopie Fuchs, Nusseleinstr. 13, America; Loes de Jong, Utrechtsestr. 123, A'dam; M. Korsten, Beatrixstr. 18, Schijndel.

PONYKAMP

Joost de Bruïne, Ir. Menkolaan 71, Soestdijk; Hans Nienhuis, Potgieterstr. 11, Groningen; Roel Tijhof, Rombout Verhulststr. 13, Almelo; Frans Timmermans, Berenhoeksestr. 35, Wijk en Aalburg; Dick Zuidema, Pr. Margrietstr. 20, Wieringerwerf; Herman Riemslag, Koninginnepolder 16, Biervliet; Freek den Houting, Rietgrachtstr. 33, Arnhem; Adrie Gondelach, Utrechtseweg 15, Vleuten; Joke Schuit, Halvinkhuizerweg 46 A, Putten; Marijke Schartman, Lijsterbeslaan 101, Rijswijk.

ELEKTRISCHE GITAAR: **R. Busink, Offenbachlaan 678, Eindhoven**
FILMCAMERA: **G. v. d. Bos, Plataanstraat 58, Enschede**
BANDRECORDER: **H. Drijfhout, Noordbroek 22 A, Joure**

Sta je erbij? Enorm!

Hoor je niet tot de gelukkigen? Treur dan niet, misschien heb je een van de acht fototoestellen gewonnen, of een van de tien radio's, of 'n Batmankostuum, 'n voetbal, tafeltennis- of badmintonspel!
Misschien krijg ook jij dezer dagen een prijs thuis gestuurd! Voor degenen die hun nieuwsgierigheid niet kunnen bedwingen, liggen bovendien op alle bijkantoren van De Geïllustreerde Pers lijsten met de namen van de winnaars ter inzage. Veel meer dan duizend jongens en meisjes hebben een prijs gewonnen, je begrijpt dat we al die namen niet in PEP kunnen zetten!
Dit nog: wie geen prijs gewonnen heeft, kan zich troosten met de wetenschap dat dit beslist niet de laatste PEPprijsvraag was!

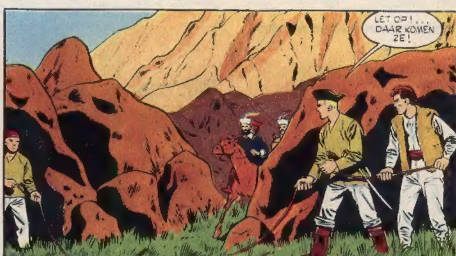
EEN AVONTUUR VAN ROODBAARD

TEKST: J. M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON

Erik heeft zich met de ontvluchte slaven verscholen in de grotten van het Griekse eiland. Al gauw bemerkt hij dat een patrouille Turkse soldaten hun aanwezigheid heeft opgemerkt. Onmiddellijk neemt hij drastische maatregelen.

MUITERIJ OP DE OCEAAN

WORDT VERVOLGD

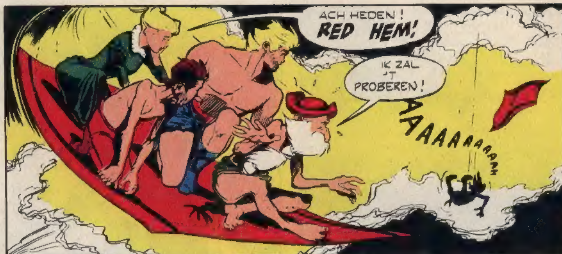

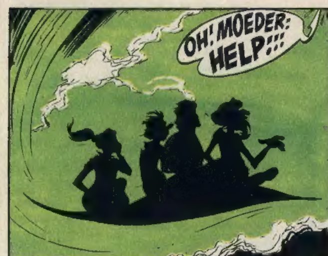
de gevangen Prinses

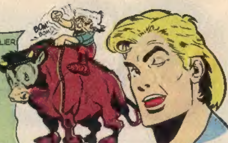

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

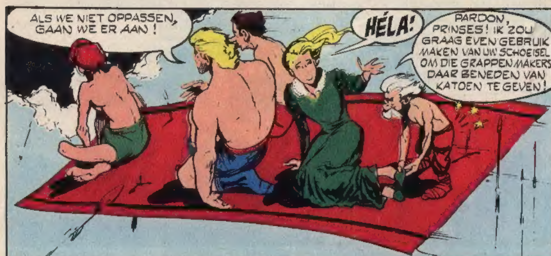
tekeningen: UDERZO - tekst: J.M. CHARLIER

Robber is erin geslaagd de prinses te bevrijden. Op een vliegend tapijt begint dank zij de fakir de reis naar huis!

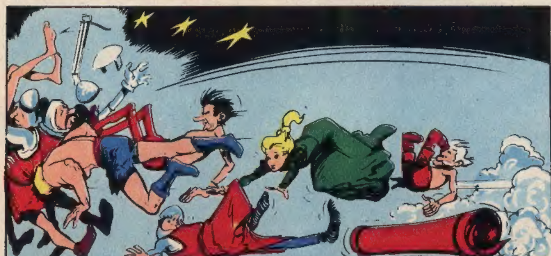

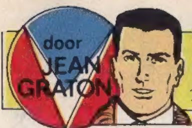

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DE 8

De acht leerlingcoureurs die onder leiding van Michel Vaillant worden opgeleid om in formule-1-wagens te gaan racen, brengen samen met hun leermeester de wintervakantie door in Val d'Isère...

8STE MAN

WORDT VERVOLGD

met pep in de wolken

We drijven tegen een plafond van grauwe regenwolken, hoog boven een verstilde wereld. In de diepte kruipen speelgoedautotjes over witte potloodlijntjes, het vee staat roerloos in groene vierkanten. Boeren trekken tractorstrepen over de Brabantse bodem, geluidloos en traag gaat een treinlint richting Tilburg. Het enige geluid wordt veroorzaakt door een hakkopuffende motorboot die door een slootje vaart dat Wilhelminakanaal heet. Omringd door vage wolkenflarden drijven we op de wieken van windkracht vijf oostwaarts. We passeren Oirschot, een in keurige rechthoeken verdeelde militaire basis met tussen dennegroen verscholen soldatenspeelgoed. We varen over Best: blokken steen waarin mensen wonen, een zwembad waarin mensen zich vermaken. Er gaat een handvol zand overboord en de aarde valt nog dieper onder ons weg. Eindhoven komt in zicht, hoge bank- en kantoorgebouwen, eindeloze huizenrijen. Tongelre, tegen Eindhoven aangeplakt. De fabrieken van de gebroeders Van Doorne, met de proefbaan waarover minuscule racewagentjes gaan. Geldrop. De zendmast van Mierlo. Bossen, een enkel ven, weiland en akkers. Met champagne worden we geluchtdoopt, we worden 'op de hoogte' gebracht (en krijgen 'n beetje 'de hoogte'), we zijn in de wolken, totaal, helemaal. Ik zit in een rieten mandje en weet dat ik met geen pen zal kunnen beschrijven wat wij ervaren. We kijken naar de wereld waarop de mensen wonen en werken. Mijn notitieblok ligt op een doos met kinderballonnetjes waarop gedrukt staat: 'In geval van nood opblazen, om je nek knopen en uit de mand springen'...

AVONTURIEREN MET BALLONNEN

Toen het Grote Ding uit de hemel viel, liep het hele dorp te hoop, voorop de dappere krijgers, daarachter de squaws, de kinderen, grijsaards en een tiental vals blaffende honden. Er hing een mand onder het Grote Ding, die met een klap op de grond terechtkwam. Toen gebeurde het wonder. De verbouwereerde Indianen zagen het Ding van vorm veranderen, ineenschrompelen tot een krachteloze sliert, die traag neerzakte naast de mand, waaruit twee mannen kwamen gekropen, twee bleekgezichten. Ze gebaarden naar de door angst en nieuwsgierigheid gehypnotiseerde Indianen. . . Diezelfde avond nog werden de uit de hemel gevallen bleekgezichten vereerd als afgezanten van de Grote Manitou. Volgens de medicijnman waren zij afkomstig uit de Eeuwige Jachtvelden. . .

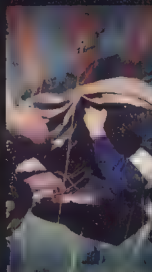
Hoe kon hij weten dat het Grote Ding de ballon Hamburg was, afkomstig uit St.-Louis en deelnemer aan de beroemde Gordon Bennett Race. Het gebeurde in 1910. De Zwitserse deelnemers aan dezelfde race kwamen in de Canadese oerwouden terecht. Ze hadden drie dagen nodig om de bewoonde wereld weer te bereiken. En zo, doorspekt met ontdekking en avontuur, werd de Gordon Bennett Race tussen 1905 en 1939 zesentwintig keer georganiseerd. Er werden afstanden van meer dan 1400 kilometer afgelegd, er gebeurden ongelukken, er werd roem vergaard. Na de oorlog was er niemand meer te vinden die een dergelijke onderneming aandurfde. Wel werd er op initiatief van Nederlandse ballonvaarders in 1947 een Gordon Bennett Race op kleinere schaal georganiseerd, een handicapwedstrijd met deelneming van 's werelds beste ballonvaarders. Dit jaar ging in Tilburg de tweeëntwintigste internationale race van start. In de korf van Londenaar Anthony Smith bevonden zich, als levende ballast, een fotograaf en journalist van PEP.

HIERBOVEN:
De ballon op de voorgrond is nog een uitgespreide lap katoen, de andere bevinden zich reeds in een min of meer opgeblazen toestand. De inhoud varieert van 300 tot 900 m^3 waterstofgas.

HIERNAAST RECHTS:
Commandant Anthony controleert de ring waaraan de korf wordt bevestigd. . .

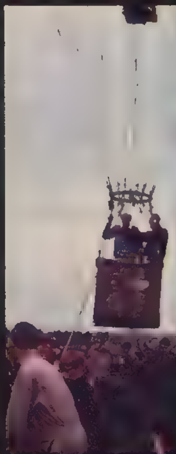
HIERNAAST UITERST RECHTS:
Tientallen zakjes zand en de stevige mannen van de grondploeg houden onze steigerende ballon in bedwang. .

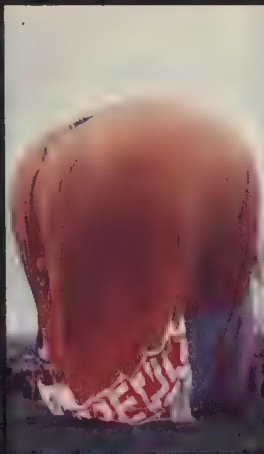

RECHTS:
Na de landing wordt de ballon onder luide toejuichingen en met behulp van een duizendkoppig publiek over sloten en prikkeldraad naar de dichtstbijzijnde verkeersweg gesleept Een bezorgd kijkend meisje vroeg of we geland waren omdat ons gas op was .

UITERST RECHTS:
Het waterstofgas heeft zijn werk gedaan en mag vrijelijk uit het omhulsel ontsnappen. De fiere ballon schrompelt ineen tot een zieltogende katoenen paddestoel. En wij maar roepen dat het levensgevaarlijk is om nú te roken. . . !

In 1783 steeg de eerste waterstofgasballon ten hemel. En nu, 184 jaar later, stijgen nog steeds ballonnen op die volgens dezelfde principes geconstrueerd worden.

is al voldoende om een ballon te doen stijgen! Wat er gebeurt als een ballonvaarder alles over boord smijt wat zijn korf bevat, geld en kleren incluis, laat zich gemakkelijk raden! Graaf Zambeccari, een bezeten Italiaanse ballonvaartenthousiast, kwam tijdens een storm boven de Adriatische Zee in het water terecht, zodat hij in paniek inderdaad alles uit zijn korf smeet, behalve zichzelf. Zijn ballon schoot met een noodgang in de wolken, zó hoog, dat Zambeccari uit zijn neus begon te bloeden en het bewustzijn verloor! Hij kwam weer bij zijn positieven toen zijn ballon, die door ijsafzetting op grote hoogte weer te zwaar was geworden, voor de tweede maal en nu voor goed in zee stortte. Zambeccari werd door vissers gered. Twee jaar later (1809) raakte zijn ballon tijdens 'n vaart in brand, waarbij de graaf het leven verloor. . .

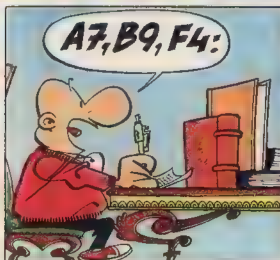
GEKKEN EN GENIEËN

Andere ballonvaarders, geniale maniakken en avontuurlijke pioniers, vielen aan hun geliefde wetenschap-sport ten slachtoffer. In het jaar 1785, toen de ballonvaart nog in zijn kinderschoentjes stond (de eerste ballon dateert van 1783), trachtte Pilatre dé Rozier naar Engeland te varen. Met een ballon, wel te verstaan. Het zou een stout staaltje zijn geweest, maar kort na de start, boven land nog, scheurde de ballon. Pilatre de Rozier stortte ter aarde. Hij was de eerste ballonvaarder die zijn dapperheid met de dood moest bekopen. . . De wereld was diep geschokt, maar andere pioniers namen de taak van de gesneuvelde Pilatre over. Tragiek en roem, miskenning en overwinning wisselden elkaar af. De hele wereld was toeschouwer bij het grootse epos van de ballonvaart. Nieuwe ideeën werden naar voren gebracht, verbeterde technieken en materialen gaven hoop voor de toekomst. Grote namen als Montgolfier (uitvinder van de eerste ballon), Blanchard (eerste overzeese tocht) en Charles (die de ballon dusdanig vervolmaakte, dat tot aan de dag van vandaag ballonnen volgens zijn ideeën gebouwd worden) lagen bij Jan en Alleman voor in de mond. Er werd historie gemaakt, er werden onvoorstelbare avonturen beleefd, waarin romantiek en ‚keiharde realiteit' een even groot aandeel hadden. Soms keikoude realiteit, zoals in het waagstuk van de Zweed Andrée, die het destijds volslagen krankzinnige plan opvatte om per ballon over de noordpool te varen. Zijn tocht duurde precies vier dagen, zijn lijk werd precies drieëndertig jaar later te midden van een ijswoestenij teruggevonden. Andrée, de zoveelste geniale gek, was té ver gegaan. . . Hoe ver men kon gaan zónder het leven erbij in te schieten, verhaalt ons het avontuur met de Géant, de wonderballon van de Fransman Nadar. Lees hiernaast wat ballonvaart vroeger was: een combinatie van wetenschap en durf, een bezigheid voor gekken en genieën. En ballonvaart nu? Volgens Mimi Boesman ná hengelen de veiligste sport. . . Maar laten we wel wezen: ik heb het meegemaakt en durf met de hand op m'n hart te verzekeren dat het nog steeds een uiterst avontuurlijke (en peperdure!) bezigheid is, niet geschikt voor moeders jongen. Uitermate ge-

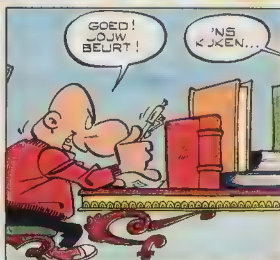

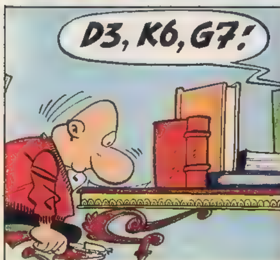
OLIVIER BLUNDER

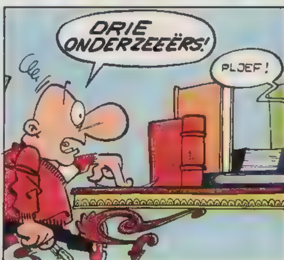

Fantasieballon met alles d'rop en d'ran die nooit tot werkelijkheid werd gemaakt. . .

Spotprent van een ballontocht, waarbij de traditionele champagne niet ontbreekt. . .

schikt voor iedereen die het zich kan veroorloven een uiteindelijk onbetaalbaar avontuur te beleven!
Anno Domini 1863. Boven Hannover gaat een ballon landen, die zestien uur tevoren in Parijs is opgestegen met in de mand eigenaar Nadar en acht passagiers. De ballon heet Le Géant, heeft een inhoud van 6098 m³, zijn mand herbergt een hut voor gezagvoerder Nadar, een slaapvertrek voor de passagiers, 'n provisiekamer, wasvertrek, fotografische afdeling en drukkerij. Een reus van een ballon!
Boven Hannover loeit een stormwind, die een normale landingsprocedure van Le Géant verhindert. Bij de eerste stoot tegen de grond wordt het onderste gedeelte van de korf als door een zeis afgesneden, de drie ankertouwen knappen als naaigaren, een verschrikkelijke jacht begint. Over heggen en bomen, door kreupelhout en moeras wordt de te langzaam leeglopende Géant hotsend en knotsend voortgesleurd. Een passagier slaat over boord, de ballon krijgt door dit gewichtsverlies nieuwe stijgkracht, nieuwe vernielingsenergie. Anderen springen in paniek uit de stijgerende mand, de storm groeit aan tot een orkaan, weer slaat een opvarende over boord. Een spoor van verwoesting wijst de lijdensweg van Le Géant, die eindigt in een bomengroep, waar zelfs voor een tank geen doorkomen aan is. Alleen Nadar en zijn vrouw zijn nog aan boord. Hen wacht, mèt de zeven anderen, die de landing hebben overleefd, een grootse ontvangst door de koning van Hannover. Omdat ze tot de weinigen behoren die een dergelijk avontuur kunnen navertellen. . .

OLIVIER BLUNDER

. . . HOE JE TOCH TELKENS MET *IEDERE* ZET EEN VAN MIJN SCHEPEN KUNT RAKEN!

41

BLAKE EN MORTIMER IN

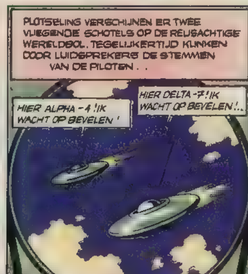
door E. P. JACOBS

HET RAADSEL

Via hun levensgevaarlijke omzwervingen door de ondergrondse grotten van de Azoren geraken Blake en Mortimer in het legendarische verdronken rijk van Atlantis.

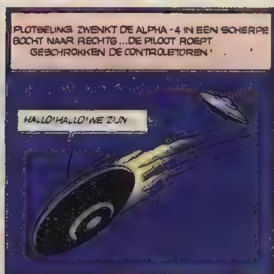

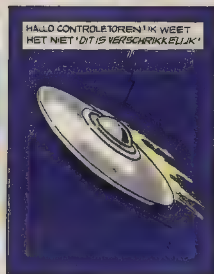

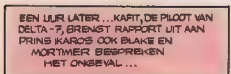

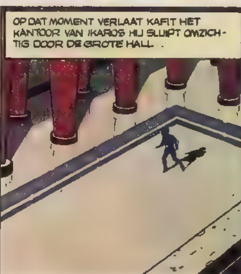

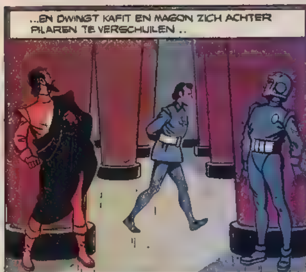

VAN ATLANTIS

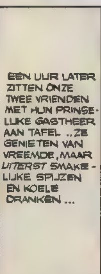

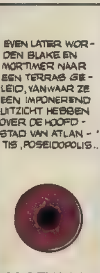

WORDT VERVOLGD

KAMPIOENEN SPRINGEN SCHOON

Hierboven: geinige driesprong van ˈe kampioenen Eljo Kuiler en Ton van Oudheusden, en van Hans Feis, de eeuwige tweede. Onder: gracieuze Mariette Dommers zal een zware strijd moeten voeren om haar titel te heroveren! Twee planken hoger dan Mariëtte traint Hans Feis, Nederlands enige tienmeterplank-springer. Op de bovenste twee foto's zie je de welhaast niet te kloppen leerling-timmerman Ton van Oudheusden en onze nationale kampioene '66 Eljo Kuiler, die hoog en goed zal moeten springen wil ze haar titel behouden!

Onze beste schoonspringers en -springsters komen allemaal uit dezelfde stad (Den Haag), uit een beperkt aantal families (Ton en Leo van Oudheusden, Eljo en Lita Kuiler, Mariëtte Dommers en Hans Feis) en ze worden allemaal sinds jaar en dag getraind door de 43-jarige Joop Braamzeel, die zelf zevenmaal kampioen van Indonesië werd en dus wel als deskundige mag worden beschouwd. Braamzeel komt de eer toe ons vaderlandse schoonspringen naar een peil gestuwd te hebben dat een vergelijking met het hoogste buitenlandse niveau kan doorstaan. Vooral de gespierde Ton van Oudheusden, die verschrikkelijk hoog kan springen, heeft de hoogste top binnen zijn bereik. Ook charmante Mariëtte Dommers heeft voldoende stijl en techniek om zich met Europa's besten te meten. Dat gaat ze dan ook doen, bij de aanstaande strijd om de Europa Cup in Helsinki. Maar vóór het zover is, wordt er in het Utrechtse bad Den Hommel eerst nog om de nationale titels gestreden. Een prognose van de herenkampioenschappen geven is geen kunst; tien tegen een dat Ton van Oudheusden met de eer gaat strijken. Dat wordt dan de derde nationale titel voor deze eigenlijk nog piepjonge springer, die àlles kan, àlles durft, àlles wint. In Nederland tenminste. En, volgens Braamzeel, binnenkort ook in het buitenland. Ton is een sportieve kerel die alle gunstige hoedanigheden in zich verenigd heeft. enthousiasme, doorzettingsvermogen en een schier onvoorstelbare lichaamsbeheersing. Hij springt beangstigend hoog en voert de moeilijkste sprongen uit met een flair van een rasatleet. 'Ton is beter dan ik in mijn beste tijd', zegt Joop Braamzeel. Als we dan in aanmerking nemen dat de sport sinds de jaren vijftig (Braamzeels beste tijd) met sprongen is vooruitgegaan, is dit toch een compliment om even bij stil te staan. In Ton van Oudheusden heeft Nederland een sportfiguur die tot ver over onze landsgrenzen bewonderd en gevreesd wordt. Niet op een slof en een oude schoen, maar met 'n overweldigend machtsvertoon wordt Ton onze kampioen '67! Tenzij hij een verschrikkelijke fout begaat, die niet hèm, maar zijn broer Leo of Hans Feis op de hoogste trap van het erepodium brengt. Een prognose van de dameskampioenschappen geven is ondoenlijk. Mariëtte Dommers heeft een betere techniek, maar Eljo Kuiler bezit de benijdenswaardige gave om voor de overwinning te knòkken. Overigens maakt het voor deze bevriende rivalen niet zoveel uit wie 'het meeste geluk' heeft: als ze naar de Olympische Spelen in Mexico mogen, hebben ze hun voorlopig doel bereikt. Hun tweede doel is: doordringen tot de hoogste Europese springersregionen.

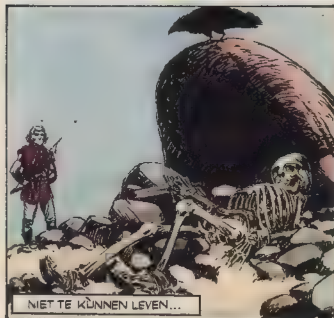
Vooral Mariëtte Dommers, het zwijgzame supertalent, maakt 'n goede kans op een geslaagde sprong naar de internationale top. Eljo Kuiler, ongetwijfeld bij publiek (en jury!) 't meest geliefd, lijkt op internationaal plan wat minder in haar mars te hebben. Ná Eljo en Mariëtte kan Lita Kuiler, Eljo's oudere zusje, zeker de derde plaats veroveren Joop Braamzeel, de Grote Deskundige achter al deze prachtige sportmensen, heeft éér van zijn werk. Dat wel!

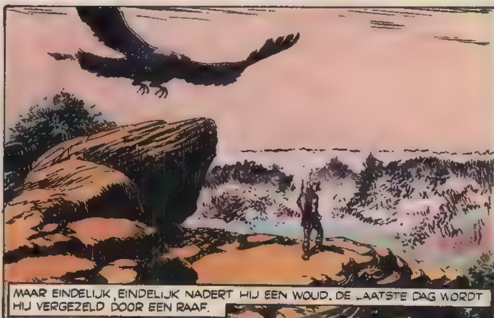
ATHI EN DE KLUIZENAAR

TEK GERRIT STAPEL SCEN QUINT

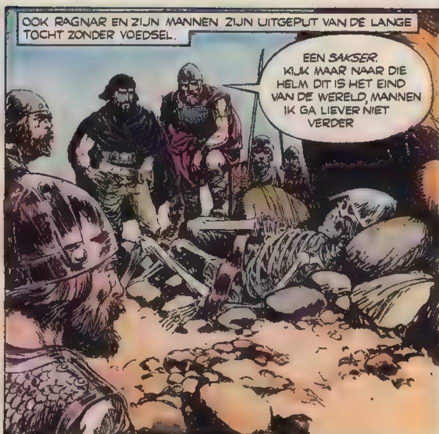

EN HIER VAN
DE HONGER KREPEREN?
IK ZEG DAT WE VERDER
GAAN VOORUIT!

EINDELIJK WEET ATHI JACHTBUIT TE BEMACHTIGEN...

MAAR ALS HIJ ZIJN BUIT WIL OPRAPEN, SCHIET SNEL EN STIL ALS EEN SCHADUW EEN WOLF UIT DE STRUIKEN... EN VERDWIJNT MET DE VOGEL IN ZIJN BEK

WIE BENT U?

IK HEB GEEN NAAM. HIER HEEFT MEN GEEN NAAM NODIG. KEER TERUG NAAR DE MENSEN.

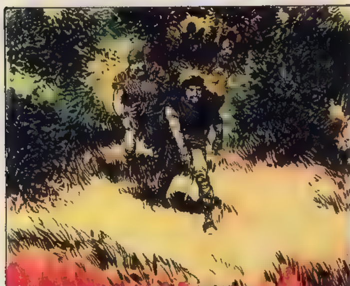

IK BEN OP WEG NAAR FINLAND.
ACHTER DIT WOUD LIGT NIETS HIER HOUDT DE AARDE OP KOM MEE, IK ZAL HET JE LATEN ZIEN

EN HIJ BRENGT ATHI NAAR EEN HOGE ROTS, AAN DE ZOOM VAN HET WOUD. IN DE DIEPTE TOT AAN DE HORIZON ZIET ATHI NIETS DAN DICHTE NEVELS.

MAAR DAAR IS HET NOORDEN! DAAR MOET FINLAND ZIJN!

ALS HIJ ZICH OMDRAAIT, IS DE KLUIZENAAR VERDWENEN EVENALS DE WOLF EN DE RAAF. HIJ IS WEER VOLKOMEN ALLEEN

INTUSSEN HEEFT OOK RAGNAR MET ZIJN MANNEN HET WOUD BEREIKT.
SPOREN VAN MENSEN
ZE LEIDEN HIERHEEN, RAGNAR...

HET VALT DE VIKINGEN NIET MOEILIJK HET VERSE SPOOR DOOR DE STRUIKEN TE VOLGEN...

ZO KOMT ATHI WEER OOG IN OOG TE STAAN MET ZIJN GEHATE VIJAND.
ÉÉN NEEM IK ER ALTIJD MEE DE DOOD IN EN DAT BEN, JIJ RAGNAR.

KIJK DAAR!

RAAK DE JONGEN NIET AAN

DIT IS EEN KLUIZENAAR! EEN TOVENAAR MISSCHIEN! WIL JE ZIJN VLOEK OVER ONS AFROEPEN?
ZIJN JULLIE BANG VOOR EEN OUDE MAN?

WAT TOVENAAR! HIJ IS EVEN STERVELIJK ALS IK, LET MAAR EENS OP!

MAAR DAN STAAT HIJ MET HET ZWAARD IN DE HAND MACHTELOOS, STAR VAN VERBAZING
IK KAN MIJN ZWAARD NIET MEER OPTILLEN! WAT BE-TEKENT DIT?

JE ARMEN ZIJN VERLAMD NU OOK JE VOETEN. JE KUNT NIET MEER STAAN...

DOOR DE MAGISCHE KRACHT VAN DE KLUIZENAAR WORDT RAGNAR RUGGELINGS TEGEN DE GROND GEWORPEN. MACHTELOOS MOET HIJ TOEZIEN DAT DE OUDE MAN ATHI MET ZICH MEENEEMT, HET DICHTE WOUD IN. ZODRA DE KLUIZENAAR UIT HET GEZICHT VERDWENEN IS, BLIJKT OOK DE BETOVERING VERBROKEN

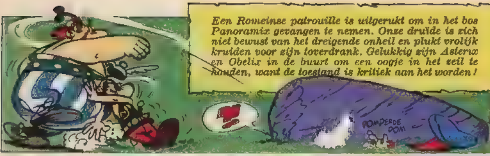

ACHTER HEM AAN! GRIJP HEM!
WE LATEN ONS NIET MET EEN TOVENAAR IN, RAG-NAR. WE KUNNEN JE NIET GEHOORZAMEN.

GEHOORZAAM MIJ, HEDIN! ANDERS...
IK VREES DE TOVE-NAAR MEER DAN JOU, RAGNAR.

TEGEN DE WOESTE KRACHT EN DE BEHENDIGHEID VAN RAGNAR, DE ZWARTE VIKING,

IS HEDIN NIET OPGEWASSEN.

WEER IS DE GENADELOZE ACHTER-VOLGING BEGONNEN
ACHTER ATHI AAN, MANNEN! VOLG MIJ!
VOLGENDE WEEK:
IN DE MACHT VAN DE KLUIZENAAR

Een Romeinse patrouille is uitgerukt om in het bos Panoramix gevangen te nemen. Onze druïde is zich niet bewust van het dreigende onheil en plukt vrolijk kruiden voor zijn toverdrank. Gelukkig zijn Asterix en Obelix in de buurt om een oogje in het zeil te houden, want de toestand is kritiek aan het worden!
POMPERDE POM

Asterix

TADIETADOM POM

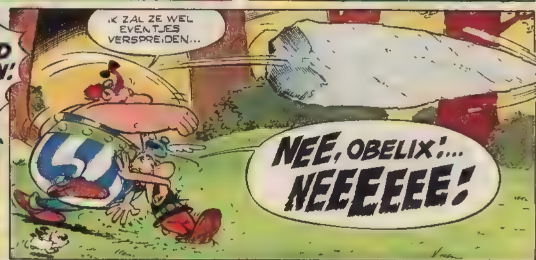

ER STAAN VAST WEL KLAVERTJES ONDER DAT BOSJE... MISSCHIEN WEL KLAVERTJES VIER!

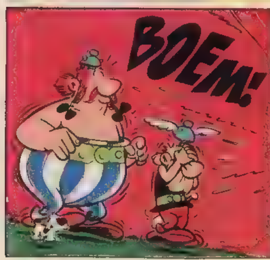

KIJK, KIJK! WAT ZIEN WE DAAR? IN PLAATS VAN EEN KLAVERTJE MET VIER BLAADJES, EEN VOET MET VIJF TENEN!

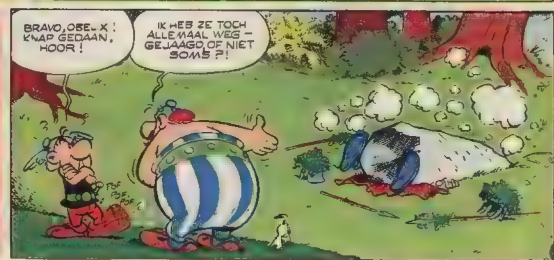

EEN VOET?

HEBBES! MANNEN, GRIJP HEM! SNEL!

ONZE DRUÏDE WORDT BELAAGD DOOR ROMEINEN! WE MOETEN 'M HELPEN!!

IK ZAL ZE WEL EVENTJES VERSPREIDEN...
NEE, OBELIX!... NEEEEEE!

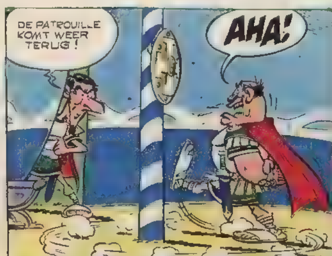

BOEM!

BRAVO, OBELIX! KNAP GEDAAN, HOOR!
IK HEB ZE TOCH ALLEMAAL WEG-GEJAAGD OF NIET SOMS?!

TEKENINGEN: UDERZO — TEKST: GOSCINNY

en de kampioen

WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

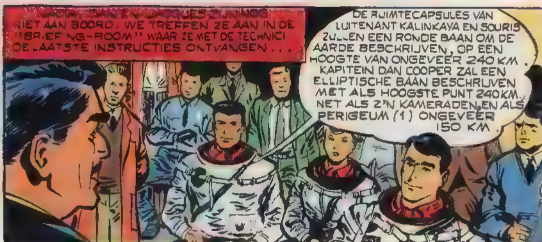
Professor Mandeville was van plan z'n experimenten op te geven door de sabotage van z'n vijand. Maar Dan haalt hem over door te zetten!

TWEE WEKEN VAN INTENSE ACTIVITEIT GAAN VOORBIJ. DE RAKETTEN WORDEN GEMONTEERD, DE RUIMTECAPSULES AFGEWERKT EN DE KOSMONAUTEN AAN DE LAATSTE TESTEN ONDERWORPEN. DRIE "EUROPA-RAKETTEN" STAAN KLAAR VOOR DE START!

EUROPA

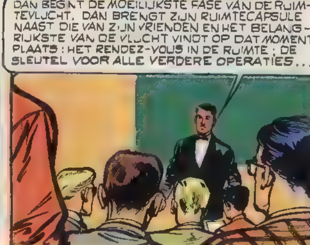
LIQUID OXYGEN

(1) NAASTE STAND BIJ DE AARDE

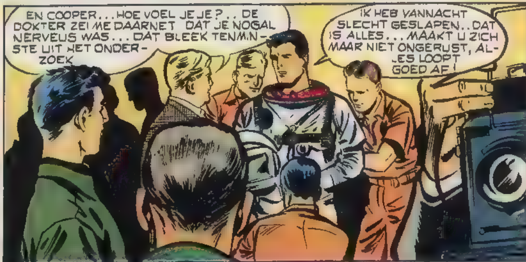

Een avontuur van DAN COOPER

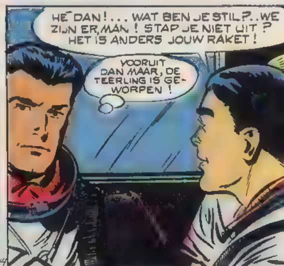

WORDT VERVOLGD

DE GOUDEN VAZEN VAN DE FARAO

door Bob Tadema Sporry

illustratie: Jan Kruis

Seth, opperstalmeester en de op een na machtigste man van Egypte, heeft zijn zinnen gezet op de gouden vazen die Hor gesmeed heeft voor de overleden farao. De jonge goudsmid loopt in de val die de sluwe opperstalmeester voor hem gezet heeft. . .

Er frommelden handen aan zijn polsen. Ze trokken zijn handen voor zijn buik en bonden die vast met een eind touw. „Moeten we ook zijn voeten binden, Heer?" vroeg een stem.

„Laat maar. Hij is toch onschadelijk en dadelijk moet hij een heel eind lopen. Daarna kan hij toch niets meer doen." Iemand grinnikte. Een ruwe hand rukte hem overeind en zette hem op zijn voeten.

Zwaaiend van zwakte trachtte Hor zijn evenwicht te herwinnen. Hij richtte zijn wazige ogen op zijn aanvallers. Toen schokte hij overeind. Die zwarte pruik. . . Dat witte gewaad. . . die kleingeknepen ogen in de zwaar met donkerblauwe verf opgemaakte oogkassen. . . Het was opperstalmeester Seth, maar wat deed die hier?

„Neem hem mee," zei Seth. „Het is nu donker genoeg. Hij kan zelf wel lopen en een wandelingetje zal hem goed doen."

Hor slaakte een kreet van pijn toen een speerschacht hard in zijn rug stompte. Maar die pijn bracht hem tot zijn positieven. „Verrader," hijgde hij, alle eerbied voor de hooggeplaatste man totaal verliezend. „Jij vuile verrader! Dief! Moordenaar!"

Iemand gaf hem zo'n slag in het gezicht dat hij wankelde. „Zwijg en kom mee," zei een barse stem.

Wankelend tussen zijn bewakers die hem meesleepten, liep Hor achter Seth en de anderen aan. Hij dacht dat hij gek geworden was. Seth en niemand anders was dus de meesterboef achter al die anderen. . .

„We hebben een prachtrecept voor je, Hor," zei Seth treiterend. „Een alleraardigst plannetje voor de waardige begrafenis van een geniale goudsmid — want dat ben je, Hor, dat ben je — die echter wel een beetje lastig is. Een begrafenis waarbij Hor nog een tijdje zal kunnen genieten van zijn eigen vazen."

In de stille nacht liepen ze dwars door de woestijn naar de verre vallei, waar zich de graven bevonden van talloze farao's. Om hen heen lag de dodenstad met zijn gapende ingangen van lang geleden geplunderde graven en met de prachtige tempels, die dode farao's hadden laten bouwen.

De vallei was spookachtig. Hemelhoog rezen de volmaakt kale rotswanden omhoog naar de sterrenhemel.

Overal in de vallei waren de sporen van de werklui die hier owerdag bezig waren met het nieuwe graf. Seth en zijn mannen liepen met Hor over een smal paadje over het puin dat de steenhouwers hadden achtergelaten nadat ze het werk van het in de rotsen uithakken van het graf — ze waren er al achttien jaar mee bezig! — hadden voltooid omdat de farao gestorven was. Ieder jaar hadden ze een nieuwe zaal toegevoegd aan de bestaande. Nu was dat afgelopen.

Hor, die zijn sandalen bij zijn val verloren had, voelde onder zijn naakte voetzolen de scherpe splinters kalksteen en de bronzen werktuigen die een slordige steenhouwer op het pad had laten liggen, omdat hier nu toch geen dieven durfden te komen. Er lagen ook manden om zand, puin en keien mee te vervoeren, en rollen touw waarmee men de sleden sleepte waarop de rotsblokken lagen.

En daar was de ingang van het graf, die hoog oprees in de loodrechte rotswand. De reliëfs waren reeds uitgehakt en er was overdag kennelijk een schilder bezig, want er stond een hele rij potjes verf. Seth bleef even staan en streek met zijn hand over het beeldhouwwerk. Hij was tenslotte belast met het keuren van de kwaliteit! „Niet slecht," zei hij tevreden. „Lang niet slecht. Ik heb een goede keuze gedaan met mijn arbeiders. Ook met mijn goudsmid," voegde hij er honingzoet aan toe.

Woedend deed Hor een stap vooruit, maar zijn bewakers trokken hem terug. Seth lachte. „Kom, laten we naar binnen gaan," zei hij.

Het was aardedonker in het graf. En snikheet. Het leek wel of de in miljoenen jaren vergaarde zonnehitte hier lag opgetast. De vloer was kennelijk nog niet schoongemaakt, want er knarste puin onder hun voeten. Seth struikelde over een rotsblok wat hem een rauwe vloek ontlokte. Dat deed de mannen grommen, want wat was er gevaarlijker dan een vloek op deze heilige plaats?

„We kunnen licht maken," zei Seth even later. „We zitten hier diep genoeg."

Even later vlamde een kleine olielamp aan in de ontzaglijke ruimte waarvan de zoldering zich in de hoogte verloor.

„Laten we hem hier?" vroeg een der mannen.

„Nee, we gaan naar de grafkamer," zei Seth. „Hier, jullie, steek nog wat lampen op. Het kan hier gerust."

Om hen heen kwamen op de wanden de bonte goden, de mensen, de dieren tot een wonderlijk leven. Ze gingen weer op weg door een lange hellende gang die zo steil was dat er een houten noodtrap was aangebracht. Langs deze hellende gang had men de stenen doodkist van de farao naar de grafkamer laten glijden op een reusachtige slee. Nu kwam er een serie voorraadkamers, waar het eten en drinken voor de farao zou worden opgesteld zodat hij geen gebrek zou lijden in de onderwereld. Bij een kleine nis bleef Seth even staan. Hij trok Hor er aan zijn arm heen.

„Kijk, goed goudsmid," zei hij bloemzoet. „Hier zouden je gouden vazen komen te staan als. . . hoor je me goed: ALS!"

Ze stonden in de grafkamer. Om hen heen rezen de vierkante zuilen omhoog die de zoldering schraagden. Overal was de dode farao afgebeeld in al zijn wereldlijke macht. In het midden stond op een verhoging de geweldige, blanke stenen doodkist waarin de mummie van de farao zou komen te rusten. Het deksel lag er half overheen geschoven en ook dit stelde de farao voor.

Nu ging het ineens allemaal heel snel alsof Seth haast had gekregen. Hor kreeg een geweldige klap in zijn rug zodat hij het evenwicht verloor en in de doodkist viel. Met een duivelse lach schikte Seth de vazen om de razende en tierende Hor, die zich als een waanzinnige te weer stelde. Maar wat baatte hem dat? Hij hoorde de mannen grinniken die met inspanning van al hun krachten het deksel op zijn plaats trachtten te schuiven.

„Opschieten," riep Seth, die ineens haast kreeg. „Ja, zo is het wel goed. Kom nu maar mee." Het was immers allemaal zo gemakkelijk! Seth sloeg twee vliegen in één klap. De gouden vazen lagen veilig opgeborgen, want tot de dag van de begrafenis zou hier niemand meer komen omdat alles klaar was. En die vervelende goudsmid was volledig uitgeschakeld.

Volgende week:
DE DODENGOD KOMT TOT LEVEN

Als Zorro, held van de onderdrukten, treedt Don Diego op om de rechten van de eerzame burgers zeker te stellen tegen het willekeurig optreden van het Spaanse leger...

ZORRO

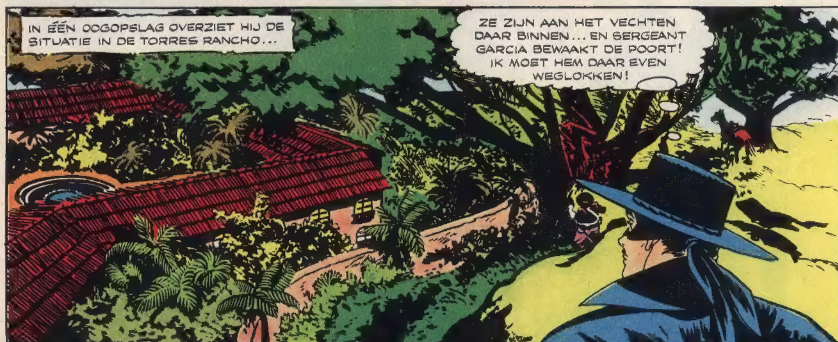
REDT "ZORRO"

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

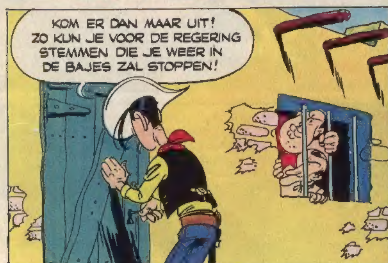
Boomville moet een burgemeester hebben. Lucky Luke organiseert een verkiezing, waaraan de burgers van de nieuwe stad ijverig meedoen. Al gauw blijkt dat de gehele bevolking zich kandidaat stelt. De drie boeven blijven niet achter!

DE TREK

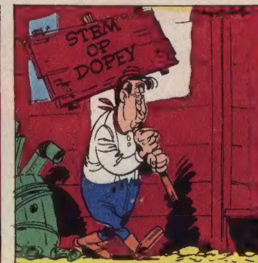

NAAR OKLAHOMA

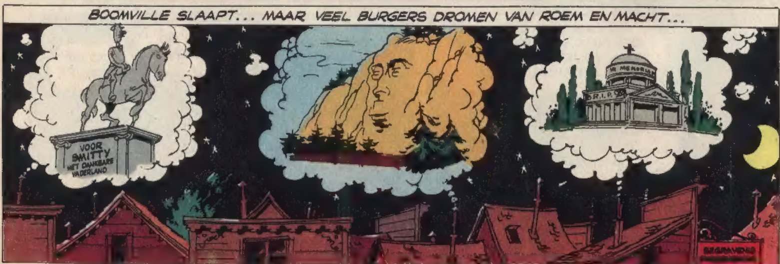

LUCKY LUKE

DE TREK NAAR OKLAHOMA

